

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. samt af lov om forsikringsvirksomhed. (Omlægning af regnskabsår, revisorskift m.v.).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 21/2 91. Første behandling 8/3 91. Betænkning 14/5 91. Anden behandling 17/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Efter Nordisk Fjer-skandalen var det oplagt, at der måtte ske noget, men der måtte ikke komme en hovslovgivning. Det lovforslag, som vi nu har kunnet enes om meget bredt her i Folketinget, er stærkt påkrævet og sagligt velfunderet, og dermed har vi klaret første del af vores opgave.

Anden del af vores opgave må vi vende tilbage til, når det faglige udredningsarbejde, der nu pågår om, hvilke krav man nu om dage må stille til virksomhedernes information til offentligheden, er afsluttet. Vi kan altså stemme for lovforslaget, og vi vil følge området meget nøje.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 118 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV, KRF og Ole Donner (FP)) mod 6 (FP).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om omlægning af energiafgifterne, indførelse af en miljøafgift på CO₂-udledning og hermed sammenhørende foranstaltninger til nedbringelse af energiforbruget.

Af Bilgrav-Nielsen (RV) og Poul Nielson (S) m.fl.

(Fremsat 19/2 91. Første behandling 20/3 91. Betænkning 14/5 91).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Poul Nielson (S):

Der er grund til at understrege, at i det forhandlingsforløb, der har været om forslaget, kom det til at stå klart, at hvad enten det skulle gennemføres med SF eller med regeringen, var det et vilkår, at hele erhvervslivet skulle være omfattet og ikke, sådan som det oprindeligt var foreslået af De Radikale og Socialdemokratiet, kun dele af erhvervslivet.

Det har også ligget fast i forhandlingerne, at der som følge af, at forslaget omfatter hele erhvervslivet, skulle laves en refusionsordning, således at en del af afgiften føres tilbage især til de energitunge virksomheder. Med hensyn til udtalelser, der har været på det sidste om bureaukrati problemer osv. i forbindelse med en sådan refusionsordning, kan jeg sige, at det er problemer, der allerede i et stykke tid har været forudset, og at det er noget, der skal klares ud fra enhver synsvinkel.

Reaktionen fra erhvervslivet har været, som man kunne vente. Jeg skal pege på, at når Industrirådet siger, at der kan blive 10.000 ledige, så er regnestykket jo, at en finanspolitisk stramning på 3-4 mia. kr. svarer til 15.000 ledige, men når den ene milliard så gives ud igen, er vi nede på 10.000. Men den slags proportionalregning er jo for simpel til det, denne sag drejer sig om, idet den milliard, der gives tilbage i refusionsordningen, netop går til de virksomheder, der berøres aller mest, og som kunne tænkes for alvor at blive beskæftigelsesmæssigt negativt berørt. Derfor er tallet helt ved siden af.